

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 7257
Αριθμ. Πρωτ. Αίτησ. Κατ. Εγγράφων: 779
Ημερομ. Κατάθεσης: 23/7/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθήνα, 23 Ιουλίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ & ΑΚΕ

Προς τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας

κ. Υπουργό Υγείας

Θέμα: Σοβαρά ερωτήματα νομιμότητας και προστασίας της δημόσιας υγείας από τη νέα ΑΕΠΟ της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ και την καύση SRF

Η ατμοσφαιρική ρύπανση στην ευρύτερη περιοχή του Βόλου αποτελεί διαχρονικά ζήτημα έντονης κοινωνικής ανησυχίας και αντικείμενο συνεχών παρεμβάσεων της τοπικής κοινωνίας, επιστημονικών φορέων και θεσμικών αρχών.

Εδώ και χρόνια, η τοπική κοινωνία, επιστημονικοί φορείς και οι συλλογικότητες πολιτών αναδεικνύουν την ανάγκη ουσιαστικής εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, διαφάνειας στις διαδικασίες αδειοδότησης και αυστηρής τήρησης της αρχής της προφύλαξης, ειδικά όταν πρόκειται για δραστηριότητες που αναπτύσσονται εντός του πολεοδομικού συγκροτήματος.

Η έκδοση της νέας Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) της δραστηριότητας της εταιρείας «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ» (Α.Π. ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/62547/4254/04.06.2026) άνοιξε έναν νέο κύκλο έντονης θεσμικής και επιστημονικής αμφισβήτησης, καθώς η ίδια η **νομιμότητα και η πληρότητα της περιβαλλοντικής αδειοδότησης τίθενται πλέον υπό αμφισβήτηση από θεσμικούς φορείς της Πολιτείας.**

Ιδιαίτερη σημασία έχει το γεγονός ότι το Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας είχε ήδη γνωμοδοτήσει αρνητικά επί της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Α.Π. 446157/16-10-2024), εκφράζοντας σαφείς επιφυλάξεις για τη συνέχιση της καύσης απορριμματογενών καυσίμων στην εγκατάσταση.

Παρά ταύτα, το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας επέλεξε να προχωρήσει στην έκδοση της νέας ΑΕΠΟ, χωρίς να φαίνεται να έχει αξιολογήσει τις ουσιαστικές ενστάσεις που διατυπώθηκαν από τον ανώτατο συλλογικό θεσμό της Περιφέρειας.

Η εξέλιξη αυτή αποκτά ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα μετά τις πρόσφατες δημόσιες τοποθετήσεις της Περιφερειακής Αρχής Θεσσαλίας, σύμφωνα με τις οποίες η **εκδοθείσα ΑΕΠΟ δεν είναι απλώς πολιτικά αμφισβητήσιμη, αλλά εμφανίζει**

σοβαρές ελλείψεις και αποκλίσεις από τις επιταγές της εθνικής και ενωσιακής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Πρόκειται για μια κρίσιμη θεσμική εξέλιξη, καθώς πλέον η Περιφέρεια Θεσσαλίας, ως ανώτατο αυτοδιοικητικό όργανο, αμφισβητεί ευθέως τη νομιμότητα διοικητικής πράξης του Υπουργείου, επισημαίνοντας ότι η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και η επ' αυτής εκδοθείσα ΑΕΠΟ παρουσιάζουν ουσιώδεις επιστημονικές και νομικές πλημμέλειες σε κρίσιμα ζητήματα που αφορούν τόσο την προστασία του περιβάλλοντος όσο και τη δημόσια υγεία.

Σύμφωνα με τις αναλυτικές επισημάνσεις που δόθηκαν στη δημοσιότητα¹, δεν περιλαμβάνεται καμία ουσιαστική ποσοτικοποιημένη εκτίμηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα της εγκατάστασης, παρά το γεγονός ότι η υποχρέωση αυτή απορρέει από το ισχύον εθνικό και ενωσιακό πλαίσιο και συνδέεται άμεσα με την αξιολόγηση της συμβολής της δραστηριότητας στην επίτευξη των κλιματικών στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξίσου σοβαρό είναι το γεγονός ότι, ενώ η ίδια η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αναγνωρίζει την εκπομπή επικίνδυνων αέριων ρύπων – όπως μικροσωματιδίων PM_{2.5} και PM₁₀, οξειδίων του αζώτου και του θείου, διοξινών, φουρανίων και μονοξειδίου του άνθρακα – και δεν αποτυπώνει τις πραγματικές ποσότητες των εκπομπών, αλλά περιορίζεται στην αναφορά των ανώτατων επιτρεπόμενων ορίων.

Η διάκριση αυτή δεν είναι τυπική ή διαδικαστική. Αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για την αξιολόγηση των πραγματικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων μιας εγκατάστασης και για τη συμμόρφωσή της προς τις απαιτήσεις της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη.

Ακόμη σοβαρότερος προβληματισμός προκαλείται από το γεγονός ότι **δεν προκύπτει να έχει προηγηθεί ολοκληρωμένη αξιολόγηση των σωρευτικών επιπτώσεων στην υγεία των κατοίκων της ευρύτερης περιοχής**, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των βιομηχανικών δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στον Βόλο και εκπέμπουν αέριους ρύπους.

Η έλλειψη αυτή αποκτά ιδιαίτερη σημασία σε μια περιοχή όπου η δημόσια συζήτηση για την ποιότητα του αέρα διαρκεί επί σειρά ετών και όπου η ανάγκη επιστημονικής τεκμηρίωσης αποτελεί προϋπόθεση για κάθε διοικητική απόφαση που αφορά την περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Σημαντικά ερωτήματα εγείρονται επίσης ως προς τη νομιμότητα της χρήσης του εναλλακτικού καυσίμου SRF. Σύμφωνα με όσα έχουν δημοσιοποιηθεί, δεν τεκμηριώνεται η ύπαρξη της απαιτούμενης επιστημονικής αξιολόγησης κινδύνου (risk assessment), όπως προβλέπεται από την Οδηγία 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα, όπως ισχύει, γεγονός που καθιστά αναγκαία την πλήρη αποσαφήνιση από το

¹ <https://magnesianews.gr/volos/koyretas-gia-tin-aepo-tis-aget-koyretas-i-aget-den-prepei-na-kaiei-srf-exetazontai-ki-alla-endika-mesa.html>

αρμόδιο Υπουργείο των επιστημονικών δεδομένων στα οποία βασίστηκε η σχετική αδειοδότηση.

Ωστόσο, οι προβληματισμοί δεν εξαντλούνται στις σοβαρές ελλείψεις που έχουν επισημανθεί ως προς το περιεχόμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και της εκδοθείσας ΑΕΠΟ.

Αντιθέτως, η ίδια η νέα περιβαλλοντική αδειοδότηση φαίνεται να εισάγει ρυθμίσεις που γεννούν εύλογα ερωτήματα ως προς το εάν υπηρετούν τον σκοπό της αυξημένης περιβαλλοντικής προστασίας ή εάν, αντιθέτως, καταλήγουν να προσαρμόζουν το κανονιστικό πλαίσιο στις ανάγκες λειτουργίας της εγκατάστασης.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν δημοσιοποιηθεί², με τον όρο Δ.1.2 της νέας ΑΕΠΟ αυξάνεται το επιτρεπόμενο όριο εκπομπών του Συνολικού Οργανικού Άνθρακα (TOC) από 10 mg/Nm³ σε 20 mg/Nm³, ενώ με τον όρο Δ.1.4 προβλέπεται δυνατότητα υπέρβασης των ορίων εκπομπών έως και 60 ώρες ετησίως ανά ρύπο υπό συνθήκες που χαρακτηρίζονται ως «μη κανονική λειτουργία».

Οι ρυθμίσεις αυτές προκαλούν εύλογο προβληματισμό, ιδίως εάν ληφθεί υπόψη ότι, σύμφωνα με την Ετήσια Έκθεση Περιβαλλοντικής Επίδοσης της ίδιας της εταιρείας για το έτος 2025, είχαν ήδη καταγραφεί υπερβάσεις τόσο στις εκπομπές υδροφθόριου όσο και στον δείκτη TOC.

Υπενθυμίζεται δε ότι, μετά την υπ' αριθμ. 1111/2023 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, το νόμιμο όριο για τον συγκεκριμένο δείκτη είχε επανέλθει στα 10 mg/Nm³.

Υπό τα δεδομένα αυτά δημιουργείται εύλογο ερώτημα: ποια ήταν η επιστημονική τεκμηρίωση που οδήγησε το Υπουργείο στην αύξηση των επιτρεπόμενων ορίων και πώς διασφαλίζεται ότι η μεταβολή αυτή δεν συνιστά ουσιαστική υποβάθμιση του επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας;

Αντίστοιχα ερωτήματα ανακύπτουν και από την πρόβλεψη της νέας ΑΕΠΟ για τη θαλάσσια μεταφορά σημαντικών ποσοτήτων καυσίμου SRF/RDF απευθείας στις εγκαταστάσεις της εταιρείας μέσω του λιμένα Βόλου.

Η συγκεκριμένη πρόβλεψη υιοθετήθηκε παρά το γεγονός ότι το Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας είχε διατυπώσει αρνητική γνωμοδότηση ως προς τη χρήση απορριμματογενών καυσίμων, γεγονός που εντείνει τον προβληματισμό ως προς το κατά πόσο συνεκτιμήθηκαν οι επιφυλάξεις της τοπικής αυτοδιοίκησης αλλά και οι ιδιαίτερες περιβαλλοντικές συνθήκες του κλειστού κόλπου του Παγασητικού.

Η προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας δεν μπορεί να εξαντλείται στην τυπική ολοκλήρωση μιας διοικητικής διαδικασίας.

² <https://www.thenewspaper.gr/2026/07/21/epitropi-agona-politon-volou-den-tha-ginoume-ta-peiramatozoa-kanenos/>

Πολύ περισσότερο, όταν η διοικητική πράξη που εκδίδεται αμφισβητείται ευθέως ως προς τη συμβατότητά της με το εθνικό και ενωσιακό δίκαιο, όταν ανακοινώνεται η προσβολή της ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και όταν εξακολουθούν να παραμένουν αναπάντητα κρίσιμα επιστημονικά ερωτήματα που αφορούν τις πραγματικές εκπομπές της εγκατάστασης, τις σωρευτικές επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων και τη χρήση απορριμματογενών καυσίμων.

Σε μια περίοδο κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση ενισχύει διαρκώς το θεσμικό πλαίσιο για την προστασία της δημόσιας υγείας, τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και την εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης, η ελληνική Κυβέρνηση οφείλει όχι μόνο να τηρεί το γράμμα της νομοθεσίας, αλλά και να διασφαλίζει ότι κάθε περιβαλλοντική αδειοδότηση στηρίζεται σε πλήρη, αξιόπιστα και επιστημονικά τεκμηριωμένα στοιχεία.

Η διαφάνεια, η λογοδοσία και η εμπιστοσύνη των πολιτών δεν οικοδομούνται με αμφισβητούμενες αδειοδοτήσεις, αλλά με διαδικασίες που δεν αφήνουν καμία σκιά ως προς τη νομιμότητα και την επάρκειά τους.

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Για ποιους λόγους το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας προχώρησε στην έκδοση της νέας ΑΕΠΟ της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ (Α.Π. ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/62547/4254/04.06.2026), παρά την αρνητική γνωμοδότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Θεσσαλίας (Α.Π. 446157/16-10-2024) και παρά τις σοβαρές θεσμικές και επιστημονικές ενστάσεις που είχαν διατυπωθεί κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης;
2. Πώς απαντά το Υπουργείο στις διαπιστώσεις περί έλλειψης εκτίμησης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, μη ποσοτικοποίησης των πραγματικών εκπομπών επικίνδυνων αέριων ρύπων, απουσίας αξιολόγησης των σωρευτικών επιπτώσεων στη δημόσια υγεία και μη ύπαρξης της απαιτούμενης επιστημονικής αξιολόγησης κινδύνου (risk assessment) για τη χρήση του SRF;
3. Με ποια επιστημονικά δεδομένα και ποια αιτιολογία τροποποιήθηκαν οι όροι Δ.1.2 και Δ.1.4 της νέας ΑΕΠΟ ως προς τα επιτρεπόμενα όρια εκπομπών TOC και τις ώρες υπέρβασης υπό μη κανονικές συνθήκες λειτουργίας και πώς οι μεταβολές αυτές συμβιβάζονται με την υπ' αριθμ. 1111/2023 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας;
4. Υφίσταται ολοκληρωμένη επιστημονική αξιολόγηση των σωρευτικών επιπτώσεων στην υγεία των κατοίκων του Βόλου από το σύνολο των βιομηχανικών δραστηριοτήτων της περιοχής; Εάν όχι, προτίθεται το Υπουργείο Υγείας, σε συνεργασία με το Υπουργείο Περιβάλλοντος, να προχωρήσει άμεσα στην εκπόνησή της;

5. Με ποια επιστημονική τεκμηρίωση εγκρίθηκε η συνέχιση της χρήσης SRF και η θαλάσσια μεταφορά του προς την εγκατάσταση, δεδομένων των θεσμικών αντιρρήσεων που έχουν διατυπωθεί και των ζητημάτων που έχουν ανακύψει ως προς την εφαρμογή της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ;
6. Προτίθεται το Υπουργείο να επανεξετάσει την εκδοθείσα ΑΕΠΟ υπό το φως των νέων στοιχείων, των σοβαρών θεσμικών ενστάσεων και της επικείμενης δικαστικής προσβολής της;

ΑΙΤΗΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Παρακαλούνται οι αρμόδιοι Υπουργοί να καταθέσουν στη Βουλή:

1. Τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και τη νέα Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Π. ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/62547/4254/04.06.2026).
2. Το σύνολο των γνωμοδοτήσεων των υπηρεσιών και των συναρμόδιων φορέων που λήφθηκαν υπόψη για την έκδοσή της.
3. Την επιστημονική αξιολόγηση κινδύνου (risk assessment) για τη χρήση του SRF, εφόσον υφίσταται.
4. Τις μελέτες και τα επιστημονικά δεδομένα βάσει των οποίων τροποποιήθηκαν οι όροι Δ.1.2 και Δ.1.4 της ΑΕΠΟ.

**Ο ερωτών βουλευτής
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος**